

Vanhan myllyn taru

**On mylly vanha, sammaleiset seinät ovat sen.
Niin harvoin enää myllyn kivet pyörä kolkaten.
Ja kuitenkin: niin paljon mylly siitä haastaa vois,
mi veden myötä häipynyt on pois.
Niin, vanha mylly kertoa voi monta tarinaa,
mut niitä kuulla harvan sydän saa.
Se kuulla saa, ken vanhan myllyn kieltä tajuaa;
sen kivi kuiskaa, ratas rupattaa.**

**Se jauhanut on riemua ja suruakin kai,
sen kiviin moni karvas kyynel tipahtaa jo sai.
Se pettuun lienee pettymystä pelkkää jauhanut,
mut runsaan sadon myötä iloinnut.
Niin, vanha mylly kertoa voi monta tarinaa,
mut niitä kuulla harvan sydän saa.
Se kuulla saa, ken vanhan myllyn kieltä tajuaa;
sen kivi kuiskaa, ratas rupattaa.**

**On rakkautta nähnyt se ja monta suudelmaa,
on kuullut kieltä ylpeää ja kylmätkätkeraa.
Se eron tuskan nähnyt on ja paluun riemuisan,
ja kuullut lauseen: Sua rakastan!
Niin, vanha mylly kertoa voi monta tarinaa,
mut niitä kuulla harvan sydän saa.
Se kuulla saa, ken vanhan myllyn kieltä tajuaa;
sen kivi kuiskaa, ratas rupattaa.**